

[Søren P. Larsen.]

være med til at drage flere ind under Loven — vi kunde tværtimod tænke os at flytte enkelte ud af dette Afgiftssystem.

Boeck-Hansen: Det forekommer mig lidt overraskende, at den højtærede Minister røbede sine personlige Følelser over for dette Lovforslag. Jeg troede, at naar en Minister fremsatte et Lovforslag, gik han med hele sin Personlighed helt og fuldt ind for det.

Jeg har ikke sagt, at dette ikke var en god Maade at arbejdsfordele paa. Jeg har sagt, at det ikke var en god Maade at skaffe Beskæftigelse paa. Jeg sagde udtrykkeligt, at det er Arbejdet som saadant, der skaber Værdierne, og derfor var det kun en Nødhjælp at fordele det tilstedeværende Arbejde.

Jeg erkender naturligvis, at den højtærede Minister ikke har deltaget i de Berægninger, som i sin Tid blev gjort saa flotte, som de blev. Der blev regnet stort. Man regnede, at man skulde bruge 54 Mill. Kr., og man havde ikke Brug for mere end 21 Mill. Kr. Man kan ikke sige andet, end at det er flot; men jeg erkender, som sagt, at den højtærede Minister personlig er fuldstændig uskyldig. Men saa kommer bare dette bagefter, at den højtærede Minister, da man opdagede, at Pengene kom godt ind, sagde: Ja, saa skal vi have lidt flere Penge i Kassen. Og det var ikke saa godt. Ministeren kunde have sagt: Vi behøver ikke saa mange Penge. Men han gjorde lige det modsatte. Derfor behøver vi ikke at tale om, hvem der har været med til Regnestykket. Det er i øvrigt ikke min Mening, at Udvalget skal lave Regnestykker; det maa være Embedsmændenes og Ministeriets Sag.

Naar man nu taler om Lønskatten, er det rigtigt, at der i sin Tid var et Moment, der spillede ind. Man sagde: De, som sidder i faste Stillinger, har bedre Forudsætninger for at klare den. Men dette Moment er ikke mere til Stede paa samme Maade. Nu maa man sige: Den Lønkat var nu alligevel ikke god, den kom til at hvile paa en hel Del Mennesker, som ikke havde mere Interesse i at faa beskæftiget nogle arbejdsløse end andre Skatteborgere. Derfor glæder det mig, at det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen og det ærede Medlem Hr. Bouet er enige med mig i, at man maaske skulde søge at faa denne Byrde lagt over paa samtlige Skatteydere.

Jeg takker den højtærede Minister for Oplysningerne om, at det kun var et enkelt

Arbejdssted under Staten, hvor man havde indført Arbejdsfordeling, og det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen har jo ogsaa understreget dette. Jeg er glad over herigennem at kunne konstatere, at Arbejdsforholdene inden for det private Erhverv altsaa synes at være bedre end inden for Statsvirksomheder. Det har jeg altid tænkt; jeg har altid troet, at man kunde klare Forholdene bedre inden for det private Erhverv og ad Frivillighedens Vej. Nu maa der altsaa lidt mere Tvang til, og det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen mener, at hvis det skal gaa rigtig godt i de offentlige Erhvervsformer, maa der meget mere Tvang til. Det er kedeligt, men hvis det er Hr. Leonhard Hansens Erfaringer, vil jeg fraraade, at man udvider de offentlige Erhvervsformer mere end allerhøjest nødvendigt, for saa maa vi rigtignok blive ved de private Erhvervsformer.

Jeg skal ikke sige mere om dette, men det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen er glad for, at vi skal have et Udvalg — saa behøver vi andre jo ikke at foreslaa det.

Rager: Over for min Udtalelse om de herreløse Millioner gjorde den højtærede Minister den Bemærkning, at de var saamænd ikke herreløse, han skulde nok passe paa dem. Det er i legal Henseende, jeg mener de er herreløse. Det er de nemlig i Dag. Indtil Ministeren har faaet dette Lovforslag vedtaget, gælder Loven fra i Fjor, hvor der staar, at denne Lønkat opkræves til Brug for Arbejdsfordelingen. Naar der saa er blevet noget tilovers og Loven løber ud, og der ikke er kommet nogen ny, hvad saa? Saa er de legalt herreløse. De har ikke faaet den Anvendelse, de skulde have, og der staar intet i Loven om, hvad de saa skal bruges til. Derfor synes jeg, det vilde være rigtigt at bringe Orden i Huset ved, at vi denne Gang i Loven skriver, hvad de da skal bruges til, og jeg synes, det var saa naturligt at overføre dem til Arbejdsløshedsfonden.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen: Nej, de skal saamænd ikke overføres til Arbejdsløshedsfonden; de skal slet ikke føres nogen Steder hen, siger det ærede Medlem. Det var da en underlig Idé. Hvad vil det ærede Medlem gøre, hvis han, naar Loven engang maatte være udløbet, staar med halvanden Million tilovers? Skal de saa udloddes i Forhold til de Indbetalinger af Lønkat, der har fundet Sted? Jeg tror, at hvis det kommer ud i Radioen i Aften, at det ærede Medlem har foreslaaet